

burde gjøres til Gjenstand for en parlamentarisk Commission eller ikke, — men at der desuden var meget væsentlige Uoverensstemmelser i Henseende til andre Punkter, Uoverensstemmelser, som ikke fandtes mellem netop de samme Medlemmer, som dele Anstuelser om en parlamentarisk Commission, og det Mindretal, som er derimod, men gennem en anden Omfordeling af Stemmerne, saaledes at Lønningsudvalget i Grunden har opløst sig i forskjellige Arter af Majoriteter eller maastee rettere i Minoriteter. Det er denne uheldige Omstændighed, som har gjort, at Lønningsudvalget ikke har kunnet komme til at forelægge Thinget Andet, end hvad der hidtil er det meddeelt. Det er selvfølgelig ikke min Mening at ville rette nogen Bebreidelse mod de ærede Forslagsstillere, fordi deres Anstuelser i denne vigtige Sag har udøvet en trykkende og hæmmende Indflydelse paa Lønningsudvalgets Arbejde, saaledes som jeg har tilladt mig kortelig at antyde. De ærede Medlemmer have naturligviis handlet i bedste Overbeviisning baade i Henseende til at stille Forslaget og i Henseende til det Tidspunkt, de have valgt til at indbringe det; men jeg har dog troet paa Mindretallets Begne her at maatte fremhæve dette som en væsentlig Grund, hvorfor Lønningsudvalget ikke har kunnet komme videre med sine Arbejder, end steet er. — Hvad nu det foreliggende Forslag angaaer, da maa det erkjendes, at det er fuldstændigt constitutionelt berettiget at foreslaae en parlamentarisk Commission til at behandle saavel dette som hvilket som helst andet Emne. Det kan ikke falde mig ind i den Henseende at gjøre nogen Indvendning. Heller ikke skal jeg gjøre nogen Indvendning i den Retning, som jeg ogsaa har hørt omtale udenfor Thinget, ligesom den ærede sidste Taler berørte det, at en saadan Commission ikke skulde kunne sidde og fortsætte sine Forhandlinger mellem Folkethingets Sessioner. At den kan dette, fremgaaer aldeles tydeligt af Forhandlingerne paa den overordentlige Rigsforsamling, hvori Grundloven blev vedtagen, ligesom der heller ikke i selve Grundlovens Ord er Noget, som derfor er til Hinder. Det har været Meningen, at ikke alene en saadan Behandling imellem Rigsdagens Møder skulde

kunne finde Sted, men at maastee endog saa fortrinnsviis dette Tidrum var bedst stiftet dertil, fordi de Medlemmer af de forskjellige Thing, der tillige udgjorde Medlemmerne af den parlamentariske Commission, da mere kunde have Tiden til deres Raadighed, end naar de vare stærkt optagne i en Rigsdagesession. Altsaa forsaavidt troer jeg ikke, at der kan gjøres nogen begrundet Indvendning imod Berettigelsen af dette Forslag, seet fra det constitutionelle Standpunkt. Noget Andet er det derimod, hvorvidt det er hensigtsmæssigt. Jeg skal ikke tillade mig nogen Formening om, hvorledes den kongelige Regjering maatte ville stille sig til Forslaget; jeg kender ikke den kongelige Regjeringens Anstuelse i saa Henseende, vi ville vistnok til rette Tid faae den at høre; men jeg kan ikke undlade at gjøre opmærksom paa, at dette Spørgsmaal altid er et Moment, som vistnok i en Sag som denne bør komme væsentligt i Betragtning. Men jeg skal ikke tilbageholde, at det forekommer mig, at hvis Regjeringen maatte see sig istand til at gaae ind paa dette Forslags Fremme, saa maatte der deri navnlig fra Forslagsstillernes Side sees et Beviis paa en overordentlig stor Smødekommen og Tjuelighed, hvad jeg fra min Side skal være tilbøielig til at yde saameget større Anerkjendelse, som jeg tilstaaer, at jeg, hvis jeg skulde tænke mig i den kongelige Regjeringens Sted, under ingen Omstændigheder vilde vise en saadan Tjuelighed.

Jeg skal iøvrigt, efter saaledes at have forudsiftet, hvad der forekommer mig at kunne siges om Sagen i dens Almindelighed, tillade mig at undersøge, hvorvidt det maatte være hensigtsmæssigt at anvende en parlamentarisk Commission til det Niemed, som her er tilfjettet, og hvis det i Almindelighed kunde siges at være hensigtsmæssigt, da hvorvidt det i alt Fald nu for Tiden er hensigtsmæssigt at skrive til en saadan Anvendelse. Parlamentariske Commissioner ere vistnok at betragte som hørende til de store constitutionelle Løstemidler, som man kun med megen Varsomhed skal skride til at anvende; de anvendes ogsaa saavidt mig bekjendt med stor Varsomhed i andre Lande, hvor man kender dem, og det saaledes i England, uagtet Underhuset